

Kapitel 2

Bedrövelsen

På nyhetssajter spreds nyheten snabbt. "Nattens dråpslag mot Nyhems december-satsning". "Second Hand-inbrott stänger Nyhem". "Är detta slutet för Nyhem Second Hand?". "Volontärernas insats förgäves?".

Media berättade om förstörelsen och kaoset. De intervjuade Besnik som försökte hålla tillbaka tårarna. Han fick torka sig i ögonen flera gånger, när han förklarade hur mycket de hade förberett och satsat för att kunna hjälpa människor i december. En reporter frågade vad de skulle göra nu och Besnik skakade på huvudet och sa: "Vad kan man göra? Kanske någon har ett bra svar.... Kanske någon vet... Jag vet inte i alla fall."

När Nyhemsfolket hade blivit ensamma samlades de i det inre rummet. Några grät,

några stirrade tomt på väggarna och några började plocka lite bland papper och skräp på golvet. Hur skulle de kunna vända den här dagen till något positivt?

*

Besniks fru Tanja stannade till på macken och köpte lite fika till alla på Nyhem. Hon förstod att det var just vad de behövde. När man inte vet vad man ska göra, då är det bäst att ta en paus, fika och tänka lite. Lilla Sanna, deras 2,5-åriga dotter, hade pekat på olika godispåsar och Tanja hade köpt dem också.

”Vasågo! Alla ka äta dodis!” Det var omöjligt att inte le åt lilla Sanna när hon sprang runt och bjöd alla. ”Ooo, mutsit. Måste täda nu! Sanna ka täda nu! Ja dukti.”

”Titta, hä liggå post. Mamma, läsa pappjet!”

Sanna hade hittat ett brev bland skräpet på golvet. Det var konstigt. Det var faktiskt ett brev

som inte hade öppnats innan. "Till Nyhem
Second Hand" stod det på brevet. Tanja
öppnade förvånad kuvertet och vecklade ut ett
papper där någon hade skrivit för hand med en
vacker gammaldags skrivstil.